

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

1) Nazwa przedmiotu:

HISTORIA SZTUKI UŻYTKOWEJ

2) Prowadzący przedmiot:

dr Anna Rogozińska, ad.

3) Kod przedmiotu:

schemat: *kierunek – forma – tryb – nazwa przedmiotu – rodzaj zajęć – semestr/y*

PU/S/J/HSU/W/4,5

4) Kierunek, zakres:

PROJEKTOWANIE UBIORU

5) Wydział:

ARCHITEKTURY WNĘTRZ I SCENOGRAFII

6) Forma studiów (*stacjonarne ST, niestacjonarne NST*):

ST

7) Profil (*ogólnoakademicki / praktyczny*):

OGÓLNOAKADEMICKI

8) Tryb (*I stopnia licencjackie, II stopnia magisterskie, jednolite magisterskie, III stopnia doktoranckie, podyplomowe*)

STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE

9) Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot (*wydział / zakład języków obcych*):

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

II. Informacje o przedmiocie

1) Semestr/y

IV, V

2) Liczba punktów ECTS

IV - 2, V - 2

3) Poziom przedmiotu (*podstawowy / średniozaawansowany / zaawansowany*)

PODSTAWOWY I ŚREDNIOZAAWANSOWANY

4) Grupa treści, do której należy przedmiot (*podstawowe ogólne / artystyczne, kierunkowe ogólne / artystyczne*):

OGÓLNOAKADEMICKI

5) Typ przedmiotu (*obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy*)

OBOWIĄZKOWY

6) Język/i wykładowy/e

POLSKI

III. Forma zajęć

1) Forma zajęć

WYKŁADY

2) Liczba godzin w semestrze (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

IV - 30, V - 30

3) Liczba godzin w tygodniu (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

IV - 2, V - 2

IV. Wymagania wstępne

PODSTAWOWA ZNAJOMOŚĆ NURTÓW, KIERUNKÓW I IDEI Z ZAKRESU ARCHITEKTURY WSPÓŁCZESNEJ. UMIEJĘTNOŚĆ ANALIZOWANIA CZYTANYCH TEKSTÓW

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

1) Cel przedmiotu (*odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się*):

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO
C01	Celem przedmiotu jest przekazanie szerokiej wiedzy z zakresu historii wzornictwa, od jego początków do współczesności, zilustrowane przykładami realizacji w Polsce i na świecie.	EP_W01 EP_U02

C02	Celem przedmiotu jest odniesienie zjawisk i trendów we wzornictwie do prądów i wydarzeń z różnych dziedzin kultury.	EP_W02 EP_U01 EP_K02
C03	Celem przedmiotu jest nabycie umiejętności korzystania z informacji źródłowych, swobodna komunikacja oparta na wiedzy i w konsekwencji zrealizowanie opracowania teoretycznego.	EP_U01 EP_U02 EP_K01 EP_K03

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

Tematyka wykładów dotyczy historii wzornictwa: od jego początków po czasy współczesne, poprzez głównych protagonistów i ruchy, które naznaczyły historię współczesnego projektowania światowego. W poruszanych zagadnieniach zostanie podkreślony wewnętrzny związek między produkcją przemysłową, architektoniczną, artystyczną i innymi formami sztuk, w określonym kontekście historyczno-kulturowym.

- Początki wzornictwa.
- Wzornictwo w czasie rewolucji przemysłowej (1760-1830).
- Europa wieku wiktoriańskiego.
- Zjawisko industrializacji. Analiza form produkcji przedprzemysłowej w pierwszych dekadach XIX wieku.
- Produkcja seryjna: meble Thonet.
- Estetyzm i ideologia społeczna Williama Morrisa i ruchu Arts & Crafts.
- Estetyzacja życia codziennego - secesja.
- Secesja Wiedeńska i Wiener Werkstätte.
- Narodziny wzornictwa przemysłowego.
- Ford. Deutsche Werkbund.
- Peter Behrens i AEG: narodziny corporate design i corporate image.
- Związki z awangardą artystyczną.
- Wystawa sztuki dekoracyjnej w Paryżu z 1925 r.
- Streamline w Stanach Zjednoczonych.
- Design między pedagogiką a ideologią: Bauhaus. Vchutemas. Black Mountain College i Nowy Bauhaus. Szkoła w Ulm.
- Estetyka funkcjonalności: Ruch Nowoczesny. Le Corbusier. Skandynawski design. Projektowanie mebli w USA.
- Powojenny włoski i polski design.
- Kryzys nowoczesności lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych: design radykalny i antydesign.

3) METODY DYDAKTYCZNE:

WYKŁAD Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ. CZYTANIE TEKSTÓW ŹRÓDŁOWYCH.

4) Kierunkowe efekty uczenia się (KEU) (spełniane przez przedmiot, należy uzupełnić tabelę dla semestrów, w których występuje przedmiot):

KOD KEU	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:											
K_W08	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia z zakresu sztuk projektowych, teorii ubioru i kostiumu oraz ich związków z kulturą, technologią i społeczeństwem.				x	x					
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:											
K_U02	Potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu dziedzin humanistycznych, artystycznych i projektowych do wzbogacania swoich poglądów oraz rozwijania indywidualnej postawy twórczej.				x	x					
K_U07	Potrafi przedstawiać i oceniać różne opinie oraz dyskutować o nich.				x	x					
K_U16	Potrafi przygotować na podstawie ujęć teoretycznych i źródeł wiedzy rozbudowane opracowanie w formie ustnej i pisemnej, związane z teoriami ogólnymi, sztukami artystycznymi i projektowaniem ubioru.				x	x					
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:											
K_K01	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i uznaje jej znaczenie w rozwiązywaniu problemów poznawczych i projektowych oraz potrafi sięgać po opinie ekspertów w sytuacjach wymagających wsparcia.				x	x					
K_K02	Jest gotów do wzbogacania swoich poglądów oraz rozwijania swojej postawy twórczej o wiedzę z zakresu dziedzin humanistycznych.				x	x					
K_K05	Jest gotów do aktywnego reagowania na zmieniające się potrzeby społeczne poprzez elastyczne i wrażliwe podejście do projektowania ubioru, jednocześnie kierując się zasadami etyki zawodowej i dążeniem do rozwijania etosu projektanta jako odpowiedzialnego twórcy i uczestnika kultury.				x	x					

5) Przedmiotowe efekty uczenia się (PEU) i metody ich weryfikacji:

KOD PEU	OPIS PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO KIERUNKO- WYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:												
EP_W01	Zna i rozumie rozwój wzornictwa i sztuk projektowych, ich powiązania z kulturą, technologią i społeczeństwem, a także procesy zmian stylów i kierunków w ujęciu chronologicznym.	K_W08				x	x					
EP_W02	Zna i rozumie wpływ sztuk pięknych na modę i wzornictwo oraz wzajemne inspiracje między różnymi dziedzinami twórczości.	K_W08				x	x					
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:												
EP_U01	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu historii sztuki użytkowej do rozwijania własnej postawy twórczej, krytycznej refleksji oraz formułowania i uzasadniania opinii na temat zjawisk i kierunków we wzornictwie.	K_U02 K_U07				x	x					
EP_U02	Potrafi rozpoznać style i dokonania projektantów, wskazać inspiracje, analizować relacje między formą a kontekstem społeczno-ekonomicznym oraz przygotować opracowanie teoretyczne w oparciu o źródła.	K_U02 K_U16				x	x					
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:												
EP_K01	Jest gotów krytycznie oceniać wiedzę z zakresu historii wzornictwa, rozwijać własne poglądy i postawę twórczą w oparciu o wiedzę humanistyczną oraz korzystać z opinii ekspertów.	K_K01 K_K02				x	x					
EP_K02	Jest gotów reagować na potrzeby społeczne w sposób etyczny i odpowiedzialny, wykorzystując wiedzę o historii wzornictwa jako inspirację dla współczesnych działań projektowych.	K_K05				x	x					
EP_K03	Jest gotów wykorzystywać wiedzę historyczną w doskonaleniu metod projektowych i w komunikacji z profesjonalistami z dziedziny	K_K01 K_K02 K_K05				x	x					

	sztuk projektowych i plastycznych.													
--	------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KOD PEU	SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENY	METODA WERYFIKACJI
EP_W01	Ocenie podlega wiedza na temat wpływu sztuki na modę i wzornictwo przemysłowe.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_W02	Ocenie podlega wiedza na temat historii oraz współczesne zjawiska z obszaru sztuk pięknych i projektowania.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_U01	Ocenie podlega wiedza na temat zgotować opracowania teoretyczne korzystając z różnych materiałów źródłowych.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_U02	Ocenie podlega umiejętność rozróżniać style i dokonania najważniejszych projektantów oraz uzasadnić ich rolę w procesie ewolucji projektowania przemysłowego.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_K01	Ocenie podlega gotowość do posiadania wiedzy która wpłynie na udoskonalanie indywidualnych metod projektowania, stworzy podstawy do odniesień, inspiracji w procesie twórczym.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_K02	Ocenie podlega gotowość do zdobywania wiedzy która ułatwi komunikację z innymi profesjonalistami z dziedziny projektowej i z obszaru sztuk plastycznych.	Egzamin sprawdzający wiedzę.
EP_K03	Ocenie podlega gotowość do zdobywania wiedzy która ułatwi komunikację z innymi profesjonalistami z dziedziny projektowej i z obszaru sztuk plastycznych.	Egzamin sprawdzający wiedzę.

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia:

ZALICZENIE Z OCENĄ / EGZAMIN

2) a. Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:

frekwencja (80 % obecności na zajęciach); aktywność (aktywność na zajęciach, egzamin).

b. Warunki zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:

ocena celujący (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesyralnych przeglądów prac;

ocena bardzo dobry (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesestralne i końcowosesestralne przeglądy prac,;

ocena dobry plus (4,5)– obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesestralnych i końcowosesestralnych przeglądów prac,;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesestralnych i końcowosesestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesestralnych i końcowosesestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesestralnych i końcowosesestralnych przeglądów prac;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesestralnych i końcowosesestralnych przeglądów prac.

3) Kryteria oceniania wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego.

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia

A. obciążenie pracą	sem I h	sem II h	sem III h	sem IV h	sem V h	sem VI h	sem VII h	sem VIII h	sem IX h	sem X h	razem h
godziny kontaktowe (udział w zajęciach zgodnie z planem)				30	30						60
samodzielna praca studenta (poza udziałem w zajęciach)				30	30						60
razem				60	60						120
B. punkty ECTS*	sem I	sem II	sem III	sem IV	sem V	sem VI	sem VII	sem VIII	sem IX	sem X	razem ECTS
zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego				1	1						2
zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego				1	1						2
razem				2	2						4

** 1 punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta*

VIII. Spis zalecanych lektur

1) Wykaz lektur podstawowych

P. Sparke, Design. Historia wzornictwa, Warszawa 2012
C., P. Fiell, Design. Historia projektowania, Warszawa 2015.
C., P. Fiell, Design XX wieku.

2) Wykaz lektur uzupełniających

E. Wolińska, Reczy niepospolite: polscy projektanci XX wieku.
K. Fallan, Design History. Understanding Theory and Method, Oxford, New York 2010.
The Design History Reader, red. G. Lees-Maffei, R. Houze, Oxford-New York 2010.
N. Pevsner, Pionierzy współczesności. Od Williama Morrisa do Waltera Gropiusa, Warszawa 1978.

AUTOR OPRACOWANIA

dr Anna Rogozińska, ad.